

Ja tenen candidat!...

HOM diu que per fi en Torras ha trobat candidat per a les properes eleccions. Aquesta vegada la víctima destinada al sacrifici es un senyor de Sant Feliu.

El desprestigiat cap del caciquisme local prou desitjava un candidat de més *recibo*, però no havent-ne trobat d'altre s'hagut de conformar amb el que's presenta i encara gràcies. No es pas que en Torras no s'hagi afanyat a cercar en totes direccions una persona de prestigi que'l fes lluir per a presentar-lo com a candidat d'*altura*, i no precisament per a obtenir la victòria, car ja sap que aquesta es indiscutible per al regionalista senyor Lligé, sinó per a no fer, al menys, un paper massa ridícol que li acabi d'aterrar la poca influència que li resta al districte i poguer donar la sensació de que entre ses amistats polítiques no hi manquen *persones d'upa*, però ben a desgrat séu no ha pogut passar del senyor de Sant Feliu.

Els reiterats pidolamens d'ajud d'en Torras a les escurrialles revifades del caciquisme centralista per a que no l'abandonessin en aquest trànzit dolorós, han estat escoltats benevolament, però el senyors preferits pel desacreditat cap del caciquisme local, amb prous ganes de complaure'l si haguessin flairat la possibilitat de guanyar, se l'han tret de sobre adhuc havent firmat el *manifesto* de l'«Unión Monárquica Nacional», amb tot allò de «situarse por encima de las pequeñas pasiones locales y de los sentimientos comarcanos que degeneran en lamentables exageraciones cuando se pretende erigirlos en normas únicas, etc.», poc disposats a correr amb les despeses d'una elecció i... anar a l'aigua.

Els desaires que en tots indrets ha rebut en Torras en la seva adelarada *busca* i *captura* de candidat, l'han corferit d'allò més. Si d'aquesta tampoc en surt bé — i es clar que en surtirà mal parat! — com se presenta a aquells que han declinat l'honor — aixó es un dir — de servir-li de ganxo amb la *sonoridad* d'un nom!...

No es pas, però, que en Torras s'apuri per

un paper galdós mes o menys. A aixó ja hi està fet. Però es que ara es tracta també de recaptar els vots del districte, i com fer-ho? Amb quina etiqueta electoral presentarà a la nova víctima? Heu's-aquí un niu de mals de cap, perque es evident que no havent pogut enllemnir un personatge enlluernador, cal cercar al candidat una presentació que dongui el cop. Cert es que els ideals polítics, socials i religiosos del torrisme son indefinibles, perque no es d'aquestes coses que s'ha preocupat mai, mes be cal dir-ne quelcom als electors, ara. Sembla, però, que aquesta vegada se canviarà la denominació de *liberal-demócrata-monárquico y otras yerbas*, que tan mal resultat donà en eleccions anteriors, i s'el presentarà com a *republicano*, si el candidat ho consent.

Peró a en Torras aquesta etiqueta no li acaba de fer el pès, car el posa massa en evidència amb la «Unión Monárquica Nacional», a qual partit ara pertany més o menys efectivament, i es contradiu massa descaradament amb aquests conceptes del manifest que ha signat de fresc. «La monarquía representa el mas alto exponente de nuestro glorioso proceso histórico, la institución consubstancial de nuestra vida pública, la suprema garantía, etc.», i la farsa grollera que's disposa a representar la *coalición* caciquista en aquestes eleccions queda excessivament en descobert als ulls del poble, els vots del qual pretén i no conseguirà.

Si en Torras hagués volgut escoltar un bon consell abans de comprometre's amb el senyor de Sant Feliu, s'hauria estalviat els escrúpols, gestions infructuoses, *sofocos* i altres peripècies que ha tingut de sofrir fins a la poc satisfactòria troballa del seu actual candidat i s'hauria presentat ell mateix o l'Ofia, personatge indiscutit i de poques pretensions, que tal vegada hauria recaptat mitja dotzeneta de vots de gent de bon humor.

I així hauria quedat bé amb la «Unión Monárquica Nacional» i amb la república.

